

Den tjenesteydelse, som Uber leverer, og hvorved personer sættes i forbindelse med ikke-erhvervsdrivende chauffører, udgør en tjenesteydelse på transportområdet

Medlemsstaterne kan derfor fastsætte betingelserne for levering af denne tjenesteydelse

Ved hjælp af en applikation til en smartphone leverer den elektroniske platform Uber en tjenesteydelse mod vederlag, hvorved ikke-erhvervsdrivende chauffører, som anvender egne køretøjer, sættes i forbindelse med personer, som ønsker at foretage en køretur i et byområde.

I 2014 anlagde en erhvervssammenslutning af taxichauffører i Barcelona (Spanien) sag ved Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (handelsret nr. 3 i Barcelona, Spanien) med påstand om, at det skulle fastslås, at den virksomhed, som udøves af selskabet Uber Systems Spain, der er forbundet med Uber Technologies (herefter samlet »Uber«), er udtryk for vildledende praksis og illoyal konkurrence. Hverken Uber Systems Spain eller de ikke-erhvervsdrivende førere af de pågældende køretøjer råder således over de licenser og autorisationer, der er omhandlet i bekendtgørelse om taxavirksomhed i Barcelonas byområde. Med henblik på at afgøre, om Ubers virksomhed kan anses for at være illoyal og overtræder de spanske konkurrenceregler, er det ifølge Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona nødvendigt at afgøre, om Uber skal råde over en forudgående administrativ tilladelse. Efter den nævnte domstols opfattelse er det i denne forbindelse nødvendigt at afgøre, om de tjenesteydelser, der leveres af dette selskab, skal anses for at være transportydelser, informationssamfundsydelser eller en kombination af disse to former for tjenesteydelser. Spørgsmålet om, hvorvidt Uber kan pålægges en forpligtelse til at råde over en forudgående administrativ tilladelse, afhænger således af, hvordan dette selskabs tjenesteydelse skal kvalificeres. Navnlig vil Ubers praksis ikke kunne anses for at være illoyal, hvis den tjenesteydelse, som Uber leverer, er omfattet af direktivet om tjenesteydelser i det indre marked ¹ eller af direktivet om elektronisk handel ².

Ved sin dom af dags dato fastslår Domstolen, at en formidlingstjeneste som den omhandlede, der har til formål – ved hjælp af en applikation til en smartphone – mod vederlag at sætte ikke-erhvervsdrivende chauffører, som anvender egne køretøjer, i forbindelse med personer, som ønsker at foretage en køretur i byområder, skal anses for at være uløseligt forbundet med en transportydelse, hvorfor den er omfattet af begrebet »tjenesteydelse på transportområdet« i EU-retlig forstand. En sådan tjenesteydelse skal derfor udelukkes fra anvendelsesområdet for den frie udveksling af tjenesteydelser generelt samt for direktivet om tjenesteydelser i det indre marked og direktivet om elektronisk handel.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»direktivet om elektronisk handel«) (EFT 2000, L 178, s. 1). Med hensyn til definitionen af »informationssamfundstjeneste« henviser direktiv 2000/31 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22.6.1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT 1998, L 204, s. 37), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/48/EF af 20.7.1998 (EFT 1998, L 217, s. 18).

Det følger heraf, at det på EU-rettens nuværende udviklingstrin tilkommer medlemsstaterne at fastsætte betingelserne for levering af disse tjenesteydelser under overholdelse af de generelle regler, der er fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Det er Domstolens opfattelse, at **den tjenesteydelse, som Uber leverer, ikke blot er en formidlingstjeneste**, som består i, at en ikke-erhvervsdrivende chauffør, som anvender eget køretøj – ved hjælp af en applikation til en smartphone – sættes i forbindelse med en person, som ønsker at foretage en køretur i et byområde. I denne situation tilbyder leverandøren af formidlingstjenesten nemlig samtidig en bytransporttjeneste, som denne bl.a. gør tilgængelig ved it-værktøjer, og hvis generelle funktionsmåde leverandøren tilrettelægger til fordel for personer, som ønsker at gøre brug af dette tilbud for at foretage en køretur i et byområde. Domstolen bemærker i denne forbindelse, at den applikation, som Uber stiller til rådighed, er nødvendig for både chaufførerne og for de personer, som ønsker at foretage en køretur i et byområde. Den fremhæver ligeledes, at Uber udøver en afgørende indflydelse på de betingelser, hvorunder chaufførerne leverer tjenesteydelserne.

Domstolen mener derfor, at **denne formidlingstjeneste skal anses for at udgøre en integrerende del af en samlet tjeneste, hvor hovedelementet er en transportydelse, og som dermed ikke kan kvalificeres** som en »informationssamfundstjeneste«, men **som en »tjenesteydelse på transportområdet«.**

Derfor fastslår Domstolen, at direktivet om elektronisk handel ikke finder anvendelse på en sådan tjenesteydelse, ligesom den heller ikke er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om tjenesteydelser i det indre marked. Af samme grund er den pågældende tjenesteydelse ikke omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser generelt, men af den fælles transportpolitik. Bytransporttjenester, som ikke omfatter offentlig transport, og tjenesteydelser, der er uløseligt forbundne med disse, såsom den formidlingstjeneste, der leveres af Uber, har ikke givet anledning til, at der er blevet vedtaget regler på grundlag af denne politik.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☐ ☎ (+32) 2 2964106